баѕъ – бая, в. баячи

бахъ, м. в. бѣхъ

бай, м. в. бае. бай иване.

байгянъ, нар. безвкусно

байко, в. бае. тоже име мъжко

байковъ, ва, во, вий, на байка. байкови дѣтчата, цилищецо на байкова та челяд.

байкушъ, м. 1) птица кукомявка 2) за човѣкъ, затъпяснъ

байлама, в. бягмама, тамбура

байлдисамъ, в. баялдисамъ

байчка, ж. бабина, приказваща, ходи по баими, да му баеть тозъ онзи. бабини бабики, вѣдовски магаки

баилама, гр. в. баялма.

байо, в. бае

баилдисамъ, в. баялдисамъ

байонетата – тѣ, м. ножѣтъ на пушкитѣ на солдатскитѣ пушки. в. сунгия.

баирецъ, м. малъкъ баиръ

баирче. ср. тоже що баирецъ

баирчина, – ика умал. отъ баиръ, чумургема

баиръ, м. подъкъ, възбелъ, възвишено мѣсто, бърдо, и ридъ, хълмъ, могила, връхчизнака, чокаръ

– баиръ трупу, удвасвяна на баиръ, удаа съдлъгъ ~~коренъ~~

байрякчаръ. в. байракчаръ

байрякъ, м. байрекъ в. байракъ

байрямъ, м. в. байрамъ

байряче, ср. умал. в. байраче

байчо 1) бае, байко, байно, въ ~~[illegible]~~ 2) име мъжко.

байчовъ – ва, во, вий, що е на байча.

байчо тоже що байче

бакаджикъ, м. погледецъ, мѣсто въ планината отъ дѣто може да се види на далеко. Въ Ямболскитѣ гори има голѣмъ и малъкъ бакаджикъ въ единия се показува голѣмия и на срѣщъ черинъ планина. На високъ баиръ бакаджикъ. На високия бакаджикъ

бакаджия, м. 1) гледачъ, вражаръ, ~~[illegible]~~ фалджия, който вверля книги, гледа на книги 2) който вади бакия, събира не доплатени пари.

байчаплѣкъ, м.

байковица, жена на байка

байковичинъ, на, ко – ний – тѣ, на байковица

байковичини, долнѣтѣ, цилищецо на байковица и челядь та и.

байко, м. 1) име на човѣкъ 2) байно, бейчо, бате

байно, тоже що бае, байко

байнова булчица, (тьри) жив. попадийка, невѣстулка, (Диал.) булчинка (муж. порода) кадѫнка, мъжа бѣ кадънка (Енин) пехливанче (Дост) (тр 96)

байновица, ж. жена на бае, на байка на по-стария братъ; брачовица, сичх

байновъ, ва, во вий гр. що е на байна

байновата, в. баевата.

байракъ, м. прапорецъ, знаме, байракъ подиги, остановили се загрена байракъ ~~[illegible]~~ въ гиняна, отвориха пандерата ~~[illegible]~~ явно блудствува

байракчарынъ, – кчаръ, м. който носи байракътъ въ войската или въ нѣкоя дружина колѣмо, баш байракчарво, развивай коле байраци.

байракчаровъ, ва, во, вий

байракчарски

байракчарче, – чета ср. умал. отъ байракчаръ, младо байракчарче

байрамъ, м. праздникъ турски, голѣмъ байрамъ подиръ рамазана; малъкъ байрамъ кога колятъ курбанъ, овни

байрамлия, м. който има байрамъ, праздник и празднува, той е сега байрамлия.

байрамлъкъ, м. това що е направено и приготвено за байрамъ

байраче. ср. умал. отъ байракъ

байро, ср. голѣмо и малко байро, двѣ дѫска, (особенни) съ дупки въ утрѣ, бележе на казандѫрии въ ~~[illegible]~~ (кафе човечво) ~~[illegible]~~ дъгенъ ~~[illegible]~~ бакалъ. въ тѣхни основно показва тѣрбухъ, коренъ, ~~[illegible]~~ байрото по голѣмо.

байчо

42